

آیین‌نامه اجرایی تولید، فروش و مصرف

بسته‌های نرم‌افزاری

«بسمه تعالی»

آئین نامه اجرایی تولید، فروش و مصرف «بسته‌های نرم‌افزاری»

تقدمه

نرم‌افزار و بسته‌های نرم‌افزاری در کشور ایران از معدود کالاهای تولیدی است که بیشتر ارزش آن در نیروی فکر و خلاقیت‌ها نهفته است. از آنجا که همگان اعتراف براین نکته دارند که ما صاحب استعدادهای درخشانی در این رشته هستیم بدون تردید توجه بیشتر به این رشته و ایجاد انگیزه‌های لازم جهت جذب سرمایه‌گذاری‌ها در این بخش می‌تواند اثرات بسیار سودمندی در شکوفائی این صنعت خصوصاً در زمینه صادرات آن داشته باشد. آنچه در این بخش از فعالیت کمیته نرم‌افزار انجمن شرکتهای انفورماتیک ایران مورد بررسی قرار گرفته است وضع آئین‌نامه بازاریابی، تولید، فروش و پشتیبانی بسته‌های نرم‌افزاری به منظور جلوگیری از اختلافات احتمالی میان تولیدکننده و مصرف‌کننده بسته‌های نرم‌افزاری در کشور و رعایت استانداردهای اولیه تولید می‌باشد.

لازمه اجرای قوانین در هر زمینه‌ای ابتدا ایجاد بستر مناسب و فضای سالم و عادلانه در آن محیط است به همین منظور سعی در ایجاد این فضا برای اجرای مقررات بسیار حائز اهمیت می‌باشد.

فضای سالم و عادلانه در این مبحث از دو بُعد قابل بررسی است:

۱- توجه به حقوق منطقی مصرف‌کنندگان - در این آئین‌نامه تلاش بسیار شده است تا حقوق مصرف‌کنندگان به نحو مطلوبی مدنظر قرار گیرد تا حدی که برخی از همکاران گرامی این آئین‌نامه را به نفع مصرف‌کنندگان دانسته‌اند. اگرچه این مطالب بسیار عمیق است و جای بحث فراوان دارد و سعی خواهد شد در همایش پیش‌بینی شده توضیحات بیشتری را خدمت همکاران گرامی ارائه نمایم اما به ذکر این نکته اکتفا می‌کنیم که در تئوریهای جدید مدیریت که براساس تجارب بسیار اتحادیه‌های صنفی در دنیا کسب شده است، حقوق صنفی اعضای یک اتحادیه از حقوق مصرف‌کنندگان آن اتحادیه نباید و نمی‌تواند جدا باشد زیرا رضایت مصرف‌کنندگان و خرید بیشتر آنان است که شکوفائی یک صنف را به ارمغان می‌آورد.

۲- توجه به حقوق منطقی تولیدکنندگان - به‌طور قطع اگر خواسته‌های برحق تولیدکنندگان «بسته‌های نرم‌افزاری» برآورده نشود در عمل، تحقق مقررات وضع شده جای سؤال دارد. در یک

جامعه نرم‌افزاری که قانون عدم نسخه‌برداری (Copy right) رعایت نشود نمی‌توان به اجرای هر مقررات دیگری در این جامعه خوشبین بود و یا در جامعه‌ای که ماهیت «بسته‌های نرم‌افزاری» حتی برای قانون‌گذاران کشور کاملاً مشخص نیست نمی‌توان برنامه‌ریزی بلندمدت نمود.

در حال حاضر «بسته‌های نرم‌افزاری» از جانب وزارت صنایع به عنوان تولید شناخته نشده است و از تسهیلات پیش‌بینی شده در این بخش بی‌بهره است. از طرفی در قوانین صادرات خدمات فنی و مهندسی نیز جایگاهی برای این بخش پیش‌بینی نشده است؛ به عبارت دیگر «بسته‌های نرم‌افزاری» در قوانین کشور نه تولید صنعتی محسوب می‌شود و نه خدمات فنی و مهندسی.

با تمام این شرایط انجمن شرکتهای انفورماتیک ایران معتقد است آئین‌نامه «بسته‌های نرم‌افزاری» باید به صورت کامل از جانب همه عوامل ذینفع رعایت گردد و شورای عالی انفورماتیک کشور در پاسخ به این حسن نیت در جهت تحقق خواسته‌های منطقی تولیدکنندگان بسته‌های نرم‌افزاری و حمایت‌های لازم گام‌های اساسی بردارد.

مسئله دیگر امکان تضاد عقاید در تعاریف انجام شده است. به عنوان مثال حتی در مورد تعریف بسته نرم‌افزاری می‌توان ساعتها بحث و گفتگو نمود لیکن آنچه باید در درجه اول اهمیت قرار گیرد این است که حداقل در این مرحله به یک مقررات مدون در مورد بسته‌های نرم‌افزاری دست یابیم و اختلاف‌نظرهای جزئی مانع از اجرای اصل هدف نگردد. بدیهی است در آینده با توجه به تجارب کسب شده هرگونه اصلاحات و متمم‌های گوناگون بر این آئین‌نامه امکان‌پذیر است.

آخرین نکته این است که آئین‌نامه وضع شده براساس واقعیات موجود کشور تدوین گردیده است و به همین منظور استانداردهای پیش‌بینی شده در حال حاضر به صورت حداقل می‌باشد و به موازات پیشرفت و توان شرکت‌های کامپیوتری می‌بایست به تدریج تکامل یابد.

آئین‌نامه حاضر با توجه به تجربیات گوناگون شرکتهای کامپیوتری و کارهای انجام شده قبلی و صرف زمانی بیش از یکصد نفر ساعت از گروه‌های کاری کمیته نرم‌افزار انجمن شرکتهای انفورماتیک ایران و با در نظر گرفتن پیشنهادات اصلاحی اعضای انجمن تهیه گردیده است و در همایشی که برای نقد و بررسی این پیش‌نویس با حضور فعال اعضای انجمن و دیگر عوامل ذینفع برگزار شد آخرین نظرات و انتقادات نیز مورد بررسی قرار گرفت تا به یاری خدا با اجرای این مقررات تحوّل جدیدی را در «بسته‌های نرم‌افزاری» کشور آغاز نماییم.

کمیته تخصصی نرم‌افزار

آئین‌نامه اجرایی بسته‌های نرم‌افزاری در کشور

ماده ۱- تعاریف اولیه

۱-۱ تعریف بسته نرم‌افزاری: یک فرآورده نرم‌افزاری که برای عملکرد مشخص و تعریف شده طراحی و تولید شده باشد به نحوی که توسط کاربر قابل نصب بوده و متغیرهای برنامه قابل تعریف و تغییر و دارای مستندات کاربر و بسته‌بندی مناسب باشد، بسته نرم‌افزاری نامیده می‌شود.

۱-۲ مصرف‌کننده: مصرف‌کننده عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی که یک بسته نرم‌افزاری را تهیه و سپس از آن استفاده می‌کند.

۱-۳ شخص مجاز: ضوابط مربوط به اجازه فعالیت اشخاص، تعریف مجاز بودن آنها اعم از حقیقی یا حقوقی به وسیله شورای عالی انفورماتیک کشور تعیین می‌شود.

۱-۴ تولیدکننده: شخص حقیقی یا حقوقی مجاز که بسته نرم‌افزاری را تولید می‌کند و عهده‌دار ضمانت و پشتیبانی آن است.

۱-۵ نماینده: عبارت است از هر شخص مجاز اعم از حقیقی و یا حقوقی که بسته نرم‌افزاری را به مصرف‌کننده می‌فروشد و توانائی انجام خدمات پشتیبانی اولیه بسته نرم‌افزاری را نیز دارا می‌باشد.

۱-۶ عرضه‌کننده: عرضه‌کننده کالا عبارت است از هر شخص اعم از حقیقی یا حقوقی که بسته نرم‌افزاری را به مصرف‌کننده می‌فروشد.

۱-۷ شرح فرآورده: یک سند که مشخصات بسته نرم‌افزاری را معین می‌کند با این هدف که به خریداران قبل از خرید امکان ارزیابی میزان تناسب آن را با نیازهایشان بدهد.

۱-۸ مستندات کاربر: یک سری کامل از اسناد چاپی یا غیرچاپی که برای کاربر بسته نرم‌افزاری جهت کاربرد آن تهیه شده و جزء لاینفکی از بسته نرم‌افزاری است.

۱-۹ کاربر: شخص حقیقی که از نرم‌افزار در جریان وظایف کاری خود استفاده می‌کند.

۱-۱۰ عملکرد: پیاده سازی یک الگوریتم در یک برنامه که به وسیله آن کاربر یا برنامه یا هر دو قادر به انجام تمام یا بخشی از یک وظیفه کاری هستند.

۱-۱۱ عیب فیزیکی: هر نوع عیب و نقص موجود در مواد و وسائل ملموس یک بسته نرم‌افزاری از جمله دیسک‌ها، اسناد چاپی، قفل سخت‌افزاری و غیره.

۱۲-۱ عیب غیر فیزیکی: عیوب موجود در برنامه‌ها یا داده‌های نرم‌افزاری که ربطی به جسم و یا واسطه‌ای که روی آن ذخیره یا چاپ شده‌اند ندارد.

۱۳-۱ عیب: هر نوع عیب موجود در برنامه نرم‌افزاری، اعم از فیزیکی و یا غیر فیزیکی.

۱۴-۱ بستر: پیکربندی سخت‌افزاری و نرم‌افزاری که نرم‌افزار در چهارچوب آن عمل کند.

ماده ۲- حداقل شرایط بسته نرم‌افزاری

۲-۱ قابلیت نصب و استفاده توسط کاربر و بدون نیاز به حضور تولیدکننده را به جز مقاصد آموزش و خدمات دارا باشد.

۲-۲ نام بسته نرم‌افزاری به همراه شماره نسخه، محیط اجرا و نام مالکیت حقوقی و یا عرضه‌کننده انحصاری محصول مشخص باشد.

۲-۳ اصول اولیه استانداردهای اجباری مندرج در ماده ۲۰ این آئین‌نامه در بسته نرم‌افزار رعایت شده باشد.

۲-۴ از امکان ضمانت و پشتیبانی مطابق با تعاریف مندرج در این آئین‌نامه برخوردار باشد.

ماده ۳- شرایط تولیدکننده

۳-۱ از طرف مقامات ذیصلاح کشور تعیین صلاحیت شده باشد.

۳-۲ بسته نرم‌افزاری را تولید کرده، عهده‌دار پشتیبانی و ضمانت آن باشد.

ماده ۴- شرایط عرضه‌کننده و نماینده

۴-۱ عرضه‌کننده می‌بایست از اطلاعات اولیه نرم‌افزار و مکان مناسب جهت ارائه نرم‌افزار برخوردار باشد.

۴-۲ نماینده می‌بایست از تخصص لازم جهت پشتیبانی‌های اولیه نرم‌افزار و مکان مناسب برخوردار باشد.

ماده ۵- حداقل شرایط کاربر

۵-۱ آشنائی مختصر با کامپیوتر (در حد اپراتوری).

۵-۲ آشنائی با حرفه مورد نظر.

ماده ۶- حقوق مصرف‌کنندگان بسته نرم‌افزاری

۶-۱ حق دریافت فرآورده سالم:

۶-۱-۱ کلیه واسطه‌های ذخیره‌سازی برنامه و داده‌ها، شرح فرآورده و مستندات آن سالم و بدون هرگونه عیب فیزیکی باشد.

۶-۱-۲ عملکردهای ادعا شده توسط تولیدکننده می‌بایست قابل اجرا باشد.

۶-۲ برخورداری از حق ضمانت نرم‌افزار (مطابق تعریف ضمانت).

۶-۳ حق انتقال نرم‌افزار به شخص دیگر با رعایت شرایط قانونی تدوین شده با مفاد ماده ۱۵ همین آئین‌نامه.

۶-۴ حق برخورداری از اطلاعات لازم در مورد:

۶-۴-۱ شرایط و نحوه پشتیبانی بسته نرم‌افزاری.

۶-۴-۲ نام تولیدکننده یا عرضه‌کننده انحصاری بسته نرم‌افزاری.

۶-۴-۳ محیط اجرایی.

۶-۴-۴ محدودیتهای زمانی و یا تعداد رکورد و قابلیت‌های کلی بسته نرم‌افزاری.

ماده ۷- مقررات بازاریابی بسته نرم‌افزاری

۷-۱ تبلیغات در مورد مشخصات و امکانات نرم‌افزارها گمراه‌کننده و دور از واقعیت نباشد.

۷-۲ هرگونه مقایسه نرم‌افزار با یک یا چند نرم‌افزار مشخص جهت تبلیغات می‌بایست براساس مستندات رسمی مراجع انفورماتیک باشد.

ماده ۸- ضمانت

۸-۱ تعریف: ضمانت یک بسته نرم‌افزاری عبارت است از تعهد عرضه‌کننده بسته نرم‌افزاری به خریدار به نحوی که قابل نصب بر روی کامپیوتر سالمی که حداقل مشخصات مورد نیاز آن اعلام شده است باشد و کلیه قابلیت‌هایی که در شرح فرآورده نرم‌افزار عنوان گردیده است بدون محدودیت زمانی اجرا شده و خروجی‌های مورد نظر اعلام شده را ارائه نماید.

تبصره ۱: آسیب‌هایی که به قفل برنامه‌ها و واسطه‌های ذخیره‌سازی از طرف خریدار وارد شده باشد خارج از این ضمانت می‌باشد.

۸-۲ حداقل مدت ضمانت: تولیدکننده می‌بایست بسته نرم‌افزاری را حداقل به مدت یکسال

ضمانت نماید و در صورت وجود هرگونه عیب از نظر عملکرد امکانات اعلام شده نسبت به رفع عیب به صورت رایگان اقدام نماید و یا نسخه جدید برنامه تولید شده را به رایگان در اختیار خریدار قرار دهد.

ماده ۹- نصب و راه اندازی

در صورت وجود مستندات راهنمای نصب و راه اندازی نرم افزار به همراه بسته ارائه شده، نصب و راه اندازی در محل خریدار به عنوان یک الزام در فروش بسته نرم افزاری نیست لیکن می تواند به عنوان قسمتی از خدمات پس از فروش از جانب تولیدکنندگان ارائه گردد.

ماده ۱۰- پیاده سازی و تطبیق روشهای دستی مصرف کننده با بسته نرم افزاری

مسئولیت پیاده سازی و تطبیق روشهای دستی مصرف کننده با بسته نرم افزاری برعهده تولیدکننده یا فروشنده نرم افزار نیست مگر طی قرارداد جداگانه (قرارداد راهبری). مصرف کننده قبل از خرید یک بسته نرم افزاری موظف است کاملاً نرم افزار مورد نظر را از نظر تطبیق با سازمان خود مورد ارزیابی قرار داده سپس با توجه به قبول امکانات سیستم مزبور نسبت به خرید اقدام نماید.

ماده ۱۱- پشتیبانی نرم افزاری

۱۱-۱ تعریف: رفع هرگونه اشکال ناشی از عدم کاربری صحیح بسته نرم افزاری پشتیبانی نامیده می شود.

تبصره ۲: رفع هرگونه اشکالی که ناشی از بسته نرم افزاری نباشد لیکن باعث عدم بهره برداری کاربر از سیستم گردد طبق سیاستهای پشتیبانی هر شرکت و با توافق قابل انجام است لیکن در تعهد تولیدکننده نمی باشد. (مانند ویروس زدائی، اشکالات سخت افزاری و غیره).

۱۱-۲ روشهای پشتیبانی

۱۱-۲-۱ آموزش.

۱۱-۲-۲ پشتیبانی از طریق تلفن یا فاکس یا مکاتبه پستی یا مودم.

۱۱-۲-۳ پشتیبانی از طریق اعزام کارشناس به محل مصرف کننده یا حضور کاربر در محل

پشتیبانی کننده.

۱۱-۲-۴ پشتیبانی از طریق تابلو اعلانات کامپیوتری (BBS).

۱۱-۲-۵ دیگر انواع پشتیبانی براساس سیاستهای تولیدکننده یا نمایندگان.

ماده ۱۲- مقررات پشتیبانی

۱۲-۱ تولیدکننده یا عوامل فروش نرم افزار موظف می باشند حداقل به مدت ۱ ماه پس از فروش، پشتیبانی نرم افزارها را به طور رایگان و به یکی از روشهای مذکور برعهده بگیرند و پس از این مدت در صورت تمایل مصرف کننده و ارسال کارت اشتراک بسته نرم افزاری اقدام به عقد قرارداد پشتیبانی نمایند.

۱۲-۲ امکانات پشتیبانی می بایست تا عمر قانونی نرم افزار از جانب تولیدکننده قابل ارائه باشد.

۱۲-۳ محدوده مکانی ارائه خدمات پشتیبانی: به طور پیش فرض محدوده مکانی ارائه خدمات پشتیبانی به صورت اعزام کارشناس، محدوده شهری مکان تولیدکننده یا نماینده انحصاری است. مگر آنکه تولیدکننده یا نماینده به طور صریح محدوده ارائه خدمات پشتیبانی نرم افزار را قید نماید. که در آن صورت محدوده قید شده معیار خواهد بود.

۱۲-۴ مسئولیت پشتیبانی: تولیدکننده مسئول مستقیم ضمانت و ارائه خدمات پشتیبانی به مصرف کننده می باشد. مگر آنکه کلیه امتیازات و حقوق مادی بسته نرم افزاری طبق اسناد رسمی به شخص ثالث واگذار شده باشد که در آن صورت کلیه مسئولیتها و تعهدات مندرج در این قوانین برعهده شخص ثالث می باشد. تولیدکننده یا شخص ثالث می توانند این مسئولیت را طبق قراردادهای گوناگون به دیگر اشخاص واگذار نمایند که در آن صورت مصرف کننده ابتدا بایستی از نماینده منطقه درخواست پشتیبانی نماید لیکن در صورت عدم ارائه خدمات از جانب نماینده، تولیدکننده یا شخص ثالث خود این مسئولیت را برعهده خواهد گرفت و مصرف کننده متحمل اختلافات تولیدکننده یا شخص ثالث یا نماینده نخواهد بود.

ماده ۱۳- درخواست تغییرات

تولیدکننده بسته نرم افزاری ملزم به انجام تغییرات درخواستی مصرف کننده نمی باشد. لیکن این درخواست می تواند به صورت توافقی با هزینه اضافی یا رایگان از جانب تولیدکننده اعمال شود مگر آنکه خرید بسته نرم افزاری مشروط به انجام تغییرات بدون هزینه باشد که در آن صورت این شرط صریحاً باید در برگه ضمیمه پیمان نامه فروش ذکر گردد.

ماده ۱۴ - راهبری و نظارت بر راهبری

۱۴-۱ تعریف راهبری: اجرای نظامهای درخواستی کارفرما توسط کارگزار به گونه‌ای که بعد از مدت زمان مشخص نظامهای مربوط عملیاتی شده و به مرحله خوداجرایی (خودکنترلی) برسند. که شامل فعالیت‌های زیر می‌تواند باشد:

- ۱ - مشاوره و ارائه نظرات کارشناسی و چگونگی شناسائی و یا کدگذاری اطلاعات جهت ثبت در سیستم.
- ۲ - مشاوره در چگونگی جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز سیستم.
- ۳ - مشاوره در بهینه‌سازی روشهای دستی.
- ۴ - کنترل و مقایسه خروجیهای سیستم دستی با بسته نرم‌افزاری و یافتن مغایرت‌های احتمالی.
- ۵ - مطالعه و بررسی نیازهای پرسنلی و یا کنترل عملکرد پرسنل شاغل.

۱۴-۲ قرارداد راهبری مطابق با قوانین پیمان‌نامه‌های نرم‌افزاری می‌باشد و جزو تعهدات تولیدکننده یا نماینده فروش بسته نرم‌افزاری نمی‌باشد.

ماده ۱۵ - انتقال نرم‌افزار به شخص ثالث

هر مصرف‌کننده حقیقی و یا حقوقی که یک بسته نرم‌افزاری را خریداری نموده است و فاکتور فروش نرم‌افزار به نام او صادر شده است مجاز است نرم‌افزار خود را به شخص ثالث واگذار نماید. لیکن تولیدکننده یا نماینده در صورتی به مصرف‌کننده شخص ثالث تعهد خدمات پشتیبانی خواهند داشت که این نقل و انتقال با اطلاع و یا توافق تولیدکننده و یا نماینده باشد. بدیهی است تعهدات تولیدکننده، نماینده و مصرف‌کننده تابع پیمان‌نامه فروش نرم‌افزار خواهد بود.

ماده ۱۶ - عمر نرم‌افزار

عمر یک بسته نرم‌افزاری از نظر استهلاك قانونی و الزام خدمات پشتیبانی با توجه به پیشرفت سریع فن‌آوری ساخت نرم‌افزار ۳ سال از تاریخ فروش آخرین نسخه تعیین می‌گردد.

ماده ۱۷ - قوانین مرتبط با فروش بسته‌های نرم‌افزاری

۱۷-۱ فروش یک بسته نرم‌افزاری به مانند دیگر محصولات تولیدی فروش کالا تلقی می‌گردد و شامل کلیه قوانین کشوری در مورد فروش قطعی کالا می‌باشد. انعقاد هرگونه قرارداد دیگری که جنبه خدماتی داشته باشد ارتباطی با فروش بسته‌های نرم‌افزاری ندارد و با فروش یک بسته نرم‌افزاری کلیه مقررات تصویب شده در مورد بسته‌های نرم‌افزاری به‌طور پیش فرض در تعهد تولیدکننده، نماینده و مصرف‌کننده می‌باشد.

۱۷-۲ فروش بسته‌های نرم‌افزاری شامل قوانین بیمه در مورد «قرارداد انجام خدمات» نمی‌باشد.
۱۷-۳ مالیات فروش بسته‌های نرم‌افزاری شامل قوانین «تولید و فروش نرم‌افزار کامپیوتر» می‌باشد و ارتباطی با نوع فعالیت «مدیریت اداری و اجرای سیستم نرم‌افزاری» در قوانین مالیاتی ندارد.

ماده ۱۸ - مقررات نام‌گذاری محصولات نرم‌افزاری

۱۸-۱ هر بسته نرم‌افزاری می‌بایست دارای «نام محصول» باشد. مراحل قانونی ثبت نام محصولات نرم‌افزاری در شورای عالی انفورماتیک کشور در دست اقدام است. لیکن تا زمان ثبت نام به صورت قانونی، تولیدکنندگان مجاز به استفاده از نام نرم‌افزارهای موجود نیستند. تشخیص این مطلب که نام نرم‌افزاری قبلاً وجود داشته است یا خیر با انجمن شرکتهای انفورماتیک ایران یا شورای عالی انفورماتیک کشور می‌باشد.

۱۸-۲ نام بسته نرم‌افزاری باید یک نام ایرانی باشد. مگر برنامه‌های خارجی فارسی شده.

ماده ۱۹ - تعهدات مصرف‌کننده

۱۹-۱ هر مصرف‌کننده و کاربر موظف است قانون عدم نسخه‌برداری غیرمجاز (کپی‌رایت) را چه به صورت نسخه اصل برنامه و چه به صورت نسخه‌های ارتقایافته کاملاً رعایت کند. عدم رعایت این مورد موجب ابطال کلیه تعهدات تولیدکننده و نماینده محصول می‌گردد. بدیهی است عدم رعایت این ماده طبق قوانین کشور پیگرد قانونی نیز دارد.

۱۹-۲ عدم تسویه حساب مالی خریدار با عرضه‌کننده محصول هرگونه تعهدی را از تولیدکننده و نماینده سلب می‌نماید مگر طبق قرارداد جداگانه، خرید بسته نرم‌افزاری و تسویه حساب مالی

مشروط به انجام خدماتی باشد. بدیهی است در صورت انجام تسویه مالی، کلیه تعهدات مندرج در این قوانین برعهده تولیدکننده و نماینده می باشد.

ماده ۲۰ - استانداردهای اجباری

۲۰-۱ استانداردهای فیزیکی:

- ۱-۱-۲۰ محیط ذخیره اطلاعات - واسطه های ذخیره سازی برنامه باید با کیفیت خوب) برچسب چاپی نام و مشخصات نرم افزار باشد.
- ۱-۲-۲۰ مستندات راهنمای نصب و استفاده از سیستم - هر بسته نرم افزاری باید همراه با مستندات راهنمای نصب و استفاده از سیستم باشد به نحوی که کاربر قادر باشد مراحل مختلف نرم افزار را گام به گام به کمک این مستندات اجرا نماید. راهنمای رفع اشکال عمومی و راهنمای تخصصی توصیه می شود.
- ۱-۳-۲۰ وجود برچسب صفحه کلید فارسی استاندارد.
- ۱-۴-۲۰ کلیه محتویات یک بسته نرم افزاری می بایست درون پوشش مناسبی قرار داشته باشد. این پوشش می تواند از نوع جعبه - سلفون - کلاسور و غیره باشد.
- ۱-۵-۲۰ محتویات بسته:
 - ۱- هر بسته نرم افزاری حداقل می بایست شامل محتویات زیر باشد:
 - ۱- محیط واسطه ذخیره سازی برنامه به صورت کاملاً سالم.
 - ۲- مستندات راهنما.
 - ۳- برچسب صفحه کلید.
 - ۴- شرح فرآورده و محیط اجرایی و زبان برنامه نویسی - سیستم عامل - شماره نسخه نرم افزار و محیط های خروجی (از جمله نوع چاپگرها).
 - ۵- پیمان نامه فروش
 - ۶- کارت اشتراک محصول (کارت مشخصات مصرف کننده).
 - ۷- قفل برنامه (در صورت وجود).
- ۲-۲۰ استانداردهای غیر فیزیکی:
 - ۱-۲-۲۰ عملکرد: بسته نرم افزاری می بایست کلیه عملکردهای قید شده در شرح فرآورده و یا مستندات کاربر را به همان صورت قید شده اجرا نماید.

۲-۲۰ امکان تعریف دستگاههای جانبی مرتبط (مانند چاپگر و...) را در داخل برنامه دارا باشد.

۲-۳۰ قابلیت تهیه نسخه های پشتیبان و برگردان در برنامه را دارا باشد.

۲-۴۰ رعایت استانداردهای ملی - رعایت کلیه استانداردهای تصویب شده ملی در

نرم افزارها ضروری می باشد.

ماده ۲۱ - پیمان نامه فروش

۱-۲۱ تعریف: پیمان نامه فروش سند توافق نامه ای است میان خریدار و تولیدکننده نرم افزار که شرایط کلی فروش در آن قید می گردد.

۲-۲۱ محتویات پیمان نامه: پیمان نامه فروش حداقل باید شامل اطلاعات زیر باشد:

۱-۲-۲۱ حقوق مادی عرضه کننده یا تولیدکننده شامل حق تکثیر.

۲-۲-۲۱ حقوق مصرف کننده شامل مدت ضمانت، پشتیبانی و آموزش (در صورت مغایرت

با مقررات بسته های نرم افزاری).

۳-۲-۲۱ شرایط استرداد و نحوه آن کاملاً باید مشخص گردد. (در صورت وجود)

۴-۲-۲۱ مسأله ارتقا نرم افزار و نحوه آن باید کاملاً مشخص گردد. (در صورت وجود)

۵-۲-۲۱ ایجاد هرگونه محدودیت توسط تولیدکننده که باعث عدم استفاده از قابلیت های ذکر

شده در شرح فرآورده گردد باید صریحاً مشخص گردد. (در صورت وجود)

۶-۲-۲۱ نام تولیدکننده یا نماینده انحصاری باید به همراه آدرس کامل قید گردد.

۷-۲-۲۱ محیط اجرایی مشخص باشد.

۳-۲۱ شرایط پیمان نامه فروش باید به نحوی به اطلاع خریدار برسد که قبل از بازکردن کامل

بسته به آن دسترسی داشته باشد.

این پیش نویس در ۲۱ ماده و ۲ تبصره تدوین گردیده است و در تاریخ ۷۶/۱۲/۱۰ به

تصویب هیئت مدیره رسیده و برای کلیه اعضای انجمن شرکتهای انفورماتیک ایران

لازم الاجرا خواهد بود.

تهران - خیابان سهروردی - نبش خیابان مطهری - پلاک ۲۴۷ کدپستی: ۱۵۶۶۷

تلفن: ۸۷۴۹۲۱۷ - ۸۷۰۵۸۷۶ فکس: ۸۴۳۶۱۷